

Inhoud

HUIS IN DE VERTE

Paestum	11
Toen wij allen samen waren	12
Pijn	13
Het masker van de tijd	14
Aan een God vol begrip	15
De stilte van het zwijgen	16

BREUKLIJNEN

Hoe kan ik jou ooit echt bereiken	18
Ik voel mij zo...	19
Tijd van wachten	20
Ik blijf me steeds afvragen	21
Als het eigen huis mijn thuis niet meer is	22
Ver weg in Spa	23
Als angst mij overmant	24
Gramschap	25
Boosheid	26
Compagnon de route	27
Die dag	28
De hinde	29

OPLEVEN

Lente	32
Zonnestraal	33
Verjaardag	34
Duizendmaal	35

SAMEN

Hoog in de lucht	38
't Oud Veer	39
Kleuren	40
Ismaël	41
Eleonore	42
Beatrijs	43
Adriaantje	44
Jugendstil-kind	45
Joana's traantje	46
Eerste Communie	47
Voor 'mammalief'	48
De pianiste	49
Dé man	50

AFSCHEID

Herfstlied	52
Afscheid van mijn staff	53
Nooit ofte nooit!	54
Tijd van toen	55
Kinderkankerfonds	56
Inslapende wacht	57
Ik wou dat ik terug huilen kon	58
Doven	59
Waarom zou ik nog verder vechten?	60
Plus est en vous	61
Icarus	62

BERUSTING

Soms	64
Eeuwig buigt het riet	65
Boeiende gedichten	66
Hoogbegaafd	67
Zwalpend vlot	68
Leven en sterven	69
Voltooid leven	70
Sta niet voor deze askruik te wenen	71
Gedenk, jij mens...	72

Huis
in de verte

Paestum

IK ben een wankle Griekse tempel
van tijdloos uitgevreten zuilen
op 's werlds windgestreelde drempel.
IK ben het ziltgeworden bik,
saamgeveegd in satanskuilen,
uitgebrand door 't laaiend vuur
van m'n eeuwige IK.

O God, kunt Gij ons ooit vergeven
talloos jaren van harteloos leven.
Mens zijn wij, immer zinderend' wezens,
glansverloren zweerd
door 't Kaïnsteken bloedgeoord.

(1968 – Italiëreis humaniora)

Toen wij allen samen waren

Van ouderliefde tot kleinering,
van welwillendheid tot geweld,
van godsvreze tot wreedheid,
lijfelijk maar vooral ook geestelijk.

Oerconservatieve ouderlijke macht,
met strakke hiërarchie van leeftijden,
maar ook dwangbuis van het (ver)zwijgen
en achterbaks gespioneer.

Pijn

Ken jij de duizelig' leegte
van plots verzonken wezenheid
die krijsend in mij openslaat?
Weet jij de palp'rend ratelslang
der zwaarteloosheid
die speurend, wentelend
grimmig in mij vreten gaat?

Niets stilt haar kronkelgang;
zij boort en boort en laat
een lonkend-duistere
slangenkuil achter zich
die nu mij zwelgen gaat
en diep in 't kronk'lende lijf
grote pijn en leegtes achterlaat.

Het masker van de tijd

'k heb mijn ganse leven een masker opgehad,
mij opgeplakt met slaag en stok
van orthodox rooms opvoeden,
pedagogische erfenis uit vervlogen tijden.

Hele familiechronieken zijn hierover geschreven,
met beroemde voorbeelden van familieromans:
van Gustave Flaubert tot Stijn Streuvels,
van Louis Couperus tot Gerard Walschap.

Ook Aster Berkhofs trilogie
'Toen wij allen samen waren',
En John Steinbecks 'Ten oosten van Eden'
Of Emely Bronthë's 'Woeste Hoogten'.

Het heeft mij tot na vaders dood gekost om
mij van dit doornige gareel te ontdoen,
en mijn littekens te laten herstellen.
Maar de stigmata doen nog altijd pijn!

Aan een God vol begrip

Ik heb altijd anders de wereld bekeken,
en het was al gauw aan omstaanders gebleken,
dat ik hierin onwrikbaar en standvastig was.

Hoe versatiel en onbetrouwbaar 't mensdom was,
ik liet me niet verdommen, koppig als ik bleef
onder 't sarren en plagen, en 't muggengezeef.

Zo voelde 'k mij geroepen, vaak angstig bevend,
mijn eigen weg te gaan, 't anders zijn belevend,
als konden niets en niemand mij werkelijk deren.

Ik kreeg dan ook mijn deel van 't snijden en sneren.
En toch werd het mij naar 't einde toe te moede,
bleef ik als verweesd verstoken van Uw hoede!

De stilte van het zwijgen

Hoe kunnen we echt weten
wat er achter onze scheidsmuren schuilt,
als we niet meer spreken,
de eeuwige stilte voortduurt,
en we elkaar uit het oog verliezen?

Oprechtheid verdient de voorkeur,
als alles opgegaan is in tranen,
als we niet meer praten met elkaar,
zoveel onuitgesproken blijft,
oprechte spijt nooit geuit.